

SZÖGI KLAUDIA

éjféli átszállás

három óra alvás
kavarog a vihar
piros nagykabátban
ragadj meg egy dolgot amit szeretsz
és egész életedben néznéd
csendesen földre borulnak
csattannak a térdeik

hallottalak beszélni
igen van hangom
keressük az árulót
tóba dobjuk
halotti toron
ingyen gyümölcsjoghurt

a peronon egy macskát
szorongatott a gazdája
nem vihette fel a vonatra
ha meglenne még a szép hosszú hajam
belefonnálak egy kontyba
legyél jó én is az leszek
a szivárvány végére megyek

az erősebbek mindenkit lelökösnek
teleszívják tüdejüket
zacskózott levegővel

mogyorót rágnak
kalapács a térdeik között
de én ravasz vagyok és kicsi
ha összehúzó magam
pipacssá változom

kékharisnyák

meddig akarsz még várni
a díványon törökülésben
majd megtanítalak én
hogy kell írni kövekkel
húzd be a függönyt
sötétben jobban érzed a formákat
tompák és esetlenek

mindig tetszettek a pincérnők
kötényükön nincsen folt
ha kérded tízszer is elismétlik
nem tilos az ölelés
csak otthon sírnak egy kicsit
olcsó illatgyertyák között

megtanítottak kötni
de én valahogy nem látom a szálakat
sál helyett egy kicsi ember
katonásan lépeget
nem én neveltem ilyen elfajzottá
lakatold le a mesekönyveket

azt se tudjuk honnan csepeg
az egész házban hallani lehet
és megőrül a kutya
azt hiszi megint veszekszünk

kötelet a derekadra
az majd megtart ha
széttörök alattad a létra

most hogy elmondtuk a titkainkat
vesse le mindenki a pólóját
mérjük meg hogy
kinek mekkora a melle